

det tidspunkt, hvor de ønsker at blive registreret hos Told og Skat. Og derfor er det krav, vi stiller til en virksomhed, der har en udenlandsk oprindelse – også selv om det er en dansker, der står som ejer af den – det samme krav, som vi stiller til en tilsvarende dansk virksomhed.

Så derfor: Hvis der er nogen, som har oprettet eksempelvis et anpartsselskab med den lovpligtige indskudskapital på 125.000 kr., og hvis denne indskudskapital af en eller anden grund er forsvundet andre steder hen i perioden fra, at man har ladet sig registrere hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og indtil man begynder at drive virksomhed i en form, så man skal registreres med hensyn til moms og A-skat osv., så skal man på samme måde stille sine garantier. Hvis det er sådan, at man har en egenkapital på over 110.000 kr., så stiller vi ikke kravet, for så er vi inden for nogle bagatelgrænser. Men det er vel også fair nok.

Hvis det er sådan, at det her er et problem, hvilket vi mener det er i forhold til udenlandske selskaber, så er problemet vel lige så fuldt og regulært i forhold til danske virksomheder, og derfor har jeg da, vil jeg godt sige, ikke det store problem med, at det også i større udstrækning sikrer os i forhold til danske virksomheder.

Det har også været rejst, om det her nu kun er statens måde at gardere sig på. Jeg mener også, at det her er en yderligere sikring af andre, der handler med den pågældende virksomhed, for det, at man for at kunne blive registreret hos Told og Skat skal kunne stille en sådan garanti, gør altså, at man ikke med 1.200 kr. på lommen kan starte en virksomhed. Og det er da også en slags sikkerhed for andre, selv om garantien selvfølgelig er målrettet i forhold til de offentlige midler.

Nu er der også den forskel, at den kassekredit, man får hos Told og Skat og dermed hos det offentlige, er et tagselvord. Vi kan ikke afvise kunder, hvis vi ikke har lovgrundlag for det. Hvis man henvender sig til en privat og ønsker en kredit, så har den private og også en anden virksomhed mulighed for at tage konkret stilling til, om vedkommende ønsker at yde kreditten.

Hr. Kim Behnke har selvfølgelig ret i, at hvis man henvender sig direkte til kunderne, som man eksempelvis gør det gennem den elektroniske handel, har vi heldigvis dér nogle regler, der forhindrer, at man kan omgå danske skatte- og afgiftsregler og ikke blive registreret i

Danmark. Det kan godt være, at det bliver mere udbredt fremover, men det er ikke det, der bærer de udenlandske virksomheder i øjeblikket.

Til hr. Frank Aaen må jeg sige: Jamen EU bestemmer jo ikke noget. Der er 15 lande, der har ment, at det er hensigtsmæssigt, at man af hensyn til de 15 landes egne interesser laver nogle fælles regler om, at vi har fælles måder at opføre os på, så man kan operere på tværs af landegrænserne. På det her felt som på andre felter kan man jo ikke administrere andre regler end dem, landene har tilsluttet sig, og derfor er forudsætningen for, at EU kan sige, at her bryder vi reglerne, at vi bryder nogle regler, som vi næsten altid selv har tilsluttet os og selv har været med til at udforme. Så det er mere den generelle EU-diskussion. Den tror jeg vi får masser af lejlighed til at tage i andre sammenhænge.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er muligt, at den danske regering har tilsluttet sig de regler, som vi her bliver nødt til at bøje os for, men det har den jo i givet fald ikke vidst at den har gjort, for ellers havde den selvfølgelig straks lavet reglerne om og ikke afventet EF-Domstolens afgørelse. Og regeringen forsøgte jo at opretholde den gamle status ved domstolene, og først efter EF-Domstolens afgørelse bliver den ændret, og derfor har vi det her lovforslag i dag. Så vi har ikke vidst, at vi sagde ja til det, som vi nu kan se.

Mit spørgsmål til skatteministeren er: Mener skatteministeren, at vi på grund af EU-regler altid skal acceptere at lave tingene om, bare fordi man etablerer sig med en filial fra et EU-land?

Altså jeg synes, at det er en meget principiel diskussion, og det, jeg foreslog før, var, at i stedet for at lave sådan en lov her burde man i virkeligheden bede om at få lavet EU-lovgivningen om. Og det kan man vel godt få lov til, eller er det også forbudt?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Fru Mariann Fischer Boel spurgte under de korte bemærkninger, om det også gjaldt for danske virksomheder, og jeg spurgte om det samme i min ordførertale, men da var ministeren nede og tale med sine embedsmænd og hørte formentlig ikke, hvad jeg spurgte om. Så fik vi altså et svar fra ministeren, som jeg altså ikke for-